

Byahornet

ÅRGÅNG 55 1996 4

Bertil Hansson

Gamle skomagaren

I gamla gömmor hittade jag en tidning från Svedala. Det är en lokal jultidning som heter "Jul över vår bygd" från 1953. Den är tryckt på Gamla Boktryckeriet i Svedala och kostade 2 kronor.

För mig som är uppvuxen i Aggarp strax söder om Svedala känns det roligt att läsa alla annonser från den tiden. Så gott som samtliga firmor och företag i köpingen med omnejd har kostat på en annons.

Wickströms järnhandel, där jag arbetade som springpojke har en annons om Somy oljekaminer, en morbror till mig, Olle Persson hade en rörfirma som hette "Rörtjänst", en annan morbror, Algot Persson arbetade som bagare hos S.W. Larssons bageri som tillkännager att de har ett "modernt, maskinellt finbageri".

Sjövall & Lindvalls korgmöbelfabrik, där min far arbetade som korgmakare har en annons liksom tandläkaren Senta Lundh som grundlade min tandläkar-skräck. Hon hade hand om skoltandvården.

Många fler företag, som alla är förknippade med något minne finns med, men framför allt fäste jag mig vid Thure W. Nilssons Skomakeri. Han hade en liten affär och skomakarverkstad på Storgatan, granne med Wickströms Järnhandel. Jag minns honom som en glad och livad man med ett stort läderförkläde, och så haltade han ganska svårt. Jag träffa-

de honom nästan dagligen under tiden som jag var springpojke hos Wickströms Järnhandel eftersom vi hade samma bakgård. Han var duktig sångare och ofta hörde man hur han satt och sjöng när han arbetade i sin lilla verkstad.

Hans sång påminde om Lennart Kjellgrens, och första gången som jag hörde Lennart sjunga "Trall vid pilevall" i radion så trodde jag att det var Thure skomagare.

Han var även duktig bygdemålsdiktare och berättare. I den gamla tidningen har han en dikt och en prosaberättelse.

Jag väljer att citera dikten:

EN SKÅNEVISA

*Darr lå en gammal skånegår.
De va en kväll å de va vår.
Po havabänken sadd ett par
å mingdes de som var.
En plätt po taged lyste gul,
po ryggaträna lå ett hjul;
darr böjde storken för sitt bo
i lyne o me ro.*

*– Du Ola mings du va ja sa,
når pågen fråga mi en da:
Du mor, hår kummer ja ifrå?
Forrfimrad sa ja då:
De storken va, min lille påg,
som kom å la di i en kråg.
– De som vi ente trode säl
gick i en femårsbül.*